

Rollpersoner till "Vid Fasornas fjäll"

Korpral Herman Nikolausson (30 år) [PROLOG]

Den 3 januari 1719, det två år långa svenska krigståget i Norge är till ända och med det stora nordiska kriget. Ni är alla del av General Armfeldts armé vars icke uppfyllda uppgift var att erövra Trondheim. Av er inte helt förklarade skäl har hela norra armén med general Armfeldt själv i spetsen beordrats att ge upp krigståget och marschera mot Sverige. Många rykten är i omlopp bland manskapet. Några menar att det bara är en undanledande manöver. Andra säger att kriget är förlorat i söder och att ni nu är på flykt undan en norsk-dansk armé som trots vintern kommit Trondheim till undsättning. Vissa har i den allmänna förvirringen till och med påstått att hans majestät Karl XII, kung av Guds nåde, blivit dödad. I vilket fall som helst verkar det dock som om ni nu är på väg hem till Sverige. Många år av hopplöst krig är nu över men det är en föga tröst för de tusentals karoliner som kämpar mot kylan bland blåhammarfjällen mellan Norge och Sverige. Under nyårsaftonen började ni vandringen upp över fjällen men överraskades av en ohygglig snöstorm som fick all organisation i armén att bryta samman.

Du har nyligen blivit befodrad från vanlig menig soldat till korpral vilket du ser som en stor ära och ett stort förtroende. Trots din relativt höga ålder är detta det första krigståg du deltagit i och tidigare soldatkarriär har mest handlat om att bevaka olika befästningar. Befodran skedde dels på grund av din duglighet men kanske framför allt på grund av att den förre korpralen i din grupp stupade. Du är mycket tacksam mot nådige herrn, kapten Gustav Liljesköld befälet över ert kompani, som låg bakom din befodran. Du kommer liksom de andra i din trupp ifrån Laxnäs utanför Bollnäs i Hälsingland och är en del av Hälsinge regemente. Ni var ursprungligen 10 stycken men har krymt samman till fem efter förluster. Ni fem höll samman under nattens helvetesvandring i snöstormen och tog skydd bakom ett stort stenblock när ni inte orkade gå längre. Någonstans bortom fjällen framför er ligger gränsbyn Handöl och säkerheten och du ser det som din uppgift att få hela er lilla trupp dit.

Åsikter om de andra

Soldat Jon Hansson (32 år): En duglig, gudfruktig, karl och en riktig krigsveteran, du blev uppriktigt sagt förvånad att det var du och inte han som blev befodrad

Soldat Karl Karlsson (22 år): Ett riktigt orosmoment. Dålig på att lyda order. Han blev pryglad för några dagar sedan för stöld.

Soldat Sten Knutsson (21 år): Bra soldat, dock lite ängslig av sig.

Soldat Jon Stensson (18 år): Ung och rask samt lite naiv och lättlurad.

Soldat Jon Hansson(32 år) [PROLOG]

Den 3 januari 1719, det två år långa svenska krigståget i Norge är till ända och med det stora nordiska kriget. Ni är alla del av General Armfeldts armé vars icke uppfyllda uppgift var att erövra Trondheim. Av er inte helt förklarade skäl har hela norra armén med general Armfeldt själv i spetsen beordrats att ge upp krigståget och marschera mot Sverige. Många rykten är i omlopp bland manskapet. Några menar att det bara är en undanledande manöver. Andra säger att kriget är förlorat i söder och att ni nu är på flykt undan en norsk-dansk armé som trots vintern kommit Trondheim till undsättning. Vissa har i den allmänna förvirringen till och med påstått att hans majestät Karl XII, kung av Guds nåde, blivit dödad. I vilket fall som helst verkar det dock som om ni nu är på väg hem till Sverige. Många år av hopplöst krig är nu över men det är en föga tröst för de tusentals karoliner som kämpar mot kylan bland blåhammarfjällen mellan Norge och Sverige. Under nyårsaftonen började ni vandringen upp över fjällen men överraskades av en ohygglig snöstorm som fick all organisation i armén att bryta samman.

Du är som alla vet en hård man som utan att tveka utstått oerhörda lidanden i långa perioder av tjänst i hans majestäts rättfärdiga krig mot fienderna till riket och Guds lagar. Du var bland annat närvarande vid det stora nederlaget vid Poltava 1708 och blev tillfångatagen av ryssen. Du rymde dock snart ur fångenskapen. Många skulle betrakta dig som den perfekta soldaten offervillig, gudfruktig och inte alltför smart. Du kommer liksom de andra i din trupp ifrån Laxnäs utanför Bollnäs i Hälsingland och är en del av Hälsinge regemente. Ni var ursprungligen 10 stycken men har krymt samman till fem efter förluster. Ni fem höll samman under nattens helvetesvandring i snöstormen och tog skydd bakom ett stort stenblock när ni inte orkade gå längre. Du är övertygad om att era förluster och snöstormen är en del av Guds straff för att soldaterna i den svenska armén inte hedrar Gud tillräckligt.

Åsikter om de andra

Korpral Herman Nikolausson (30 år): Passar bättre som korpral än du varför du avböjde befodran till hans fördel. Ännu lite obekvämt i sin nya officersroll.

Soldat Karl Karlsson (22 år): Ett riktigt orosmoment. Dålig på att lyda order. Han blev pryglad för några dagar sedan för stöld.

Soldat Sten Knutsson (21 år): Bra soldat, dock lite ängslig av sig.

Soldat Jon Stensson (18 år): Den yngste i gruppen för lite faderskänslor att vakna inom dig. Kan nog bli en riktigt bra soldat om han får leva.

Soldat Karl Karlsson (22 år) [PROLOG]

Den 1 januari 1719, det två år långa svenska krigståget i Norge är till ända och med det stora nordiska kriget. Ni är alla del av General Armfeldts armé vars icke uppfyllda uppgift var att erövra Trondheim. Av er inte helt förklarade skäl har hela norra armén med general Armfeldt själv i spetsen beordrats att ge upp krigståget och marschera mot Sverige. Många rykten är i omlopp bland manskapet. Några menar att det bara är en undanledande manöver. Andra säger att kriget är förlorat i söder och att ni nu är på flykt undan en norsk-dansk armé som trots vintern kommit Trondheim till undsättning. Vissa har i den allmänna förvirringen till och med påstått att hans majestät Karl XII, kung av Guds nåde, blivit dödad. I vilket fall som helst verkar det dock som om ni nu är på väg hem till Sverige. Många år av hopplöst krig är nu över men det är en föga tröst för de tusentals karoliner som kämpar mot kylan bland blåhammarfjällen mellan Norge och Sverige. Under nyårsaftonen började ni vandringen upp över fjällen men överraskades av en ohygglig snöstorm som fick all organisation i armén att bryta samman.

För din del, även om du självklart aldrig vågar säga det, kan det förbannade kriget och de förbannade officerarna dra åt helvete. Du har under hela fälttåget i Norge vantrivits och för tre dagar sedan fick du tio piskrapp på ryggen för att du försökt stjäla lite mat från trossen. Din rygg värker och dina fötter är iskalla men längtan att komma hem driver dig framåt. Du kommer liksom de andra i din trupp ifrån Laxnäs utanför Bollnäs i Hälsingland och är en del av Hälsinge regemente. Ni var ursprungligen 10 stycken men har krymt samman till fem efter förluster. Ni fem höll samman under nattens helvetesvandring i snöstormen och tog skydd bakom ett stort stenblock när ni inte orkade gå längre. Du tänker hela tiden på din förbannade smilfink till yngre bror som kommer att ärva gården om du inte kommer levande hem.

Åsikter om de andra

Korpral Herman Nikolausson (30 år): Godtagbar för att vara officer kan bero på att han blev befodrad för bara några veckor sedan när den förre korpralen stupade.

Soldat Jon Hansson(32 år): Symbol för allt du inte vill bli. Har offrat hela sitt liv på kungens meningslösa krig och ser det som något bra. Den "perfekte" soldaten.

Soldat Sten Knutsson (21 år): Rätt trevlig men feg.

Soldat Jon Stensson (18 år): Alldeles för naiv för sitt eget bästa du har supit honom under bordet ett flertal gånger.

Soldat Sten Knutsson (21 år) [PROLOG]

Den 1 januari 1719, det två år långa svenska krigståget i Norge är till ända och med det stora nordiska kriget. Ni är alla del av General Armfeldts armé vars icke uppfyllda uppgift var att erövra Trondheim. Av er inte helt förklarade skäl har hela norra armén med general Armfeldt själv i spetsen beordrats att ge upp krigståget och marschera mot Sverige. Många rykten är i omlopp bland manskapet. Några menar att det bara är en undanledande manöver. Andra säger att kriget är förlorat i söder och att ni nu är på flykt undan en norsk-dansk armé som trots vintern kommit Trondheim till undsättning. Vissa har i den allmänna förvirringen till och med påstått att hans majestät Karl XII, kung av Guds nåde, blivit dödad. I vilket fall som helst verkar det dock som om ni nu är på väg hem till Sverige. Många år av hopplöst krig är nu över men det är en föga tröst för de tusentals karoliner som kämpar mot kylan bland blåhammarfjällen mellan Norge och Sverige. Under nyårsaftonen började ni vandringen upp över fjällen men överraskades av en ohygglig snöstorm som fick all organisation i armén att bryta samman.

Du är kall och rädd. Du undrar om ni kommer att ta er hem någon gång eller om ni kommer att frysa ihjäl här uppe på fjället. Du undrar över hur många av dina kamrater från glada lägerkvällar som har dött i natt. Du lovade din far att hålla ett öga på din yngre kusin Knut som är del av en annat trupp men nu har du ingen aning om var han är. Du kommer liksom de andra i din trupp ifrån Laxnäs utanför Bollnäs i Hälsingland och är en del av Hälsinge regemente. Ni var ursprungligen 10 stycken men har krymt samman till fem efter förluster. Ni fem höll samman under nattens helvetesvandring i snöstormen och tog skydd bakom ett stort stenblock när ni inte orkade gå längre.

Åsikter om de andra

Korporal Herman Nikolausson (30 år): Nybliven officer som dock inte blivit allt för styv i korken. Du litar på hans omdöme och ledarskap.

Soldat Jon Hansson(32 år): En hård och gudfruktig veteran från kriget i Ryssland. Imponerande men samtidigt skrämmande.

Soldat Karl Karlsson (22 år): En bråkstake som ständigt vill ha med dig och Jon på dåligheter. Blev piskad för några dagar sedan för stöld.

Soldat Jon Stensson (18 år): Den yngste i gruppen som ni andra försöker ta hand om.

Kapten Gustav Liljesköld (34 år) [PROLOG] (extrakarakter)

Den 1 januari 1719, det två år långa svenska krigståget i Norge är till ända och med det stora nordiska kriget. Ni är alla del av General Armfeldts armé vars icke uppfyllda uppgift var att erövra Trondheim. Av er inte helt förklarade skäl har hela norra armén med general Armfeldt själv i spetsen beordrats att ge upp krigståget och marschera mot Sverige. Många rykten är i omlopp bland manskapet. Några menar att det bara är en undanledande manöver. Andra säger att kriget är förlorat i söder och att ni nu är på flykt undan en norsk-dansk armé som trots vintern kommit Trondheim till undsättning. Du vet dock till skillnad från manskapet sanningen. Kung Karl XII är död, ihjälskjuten vid en belägring. Du har dock order att inte föra det vidare för att undvika panik. Många år av hopplöst krig är nu över men det är en föga tröst för de tusentals karoliner som kämpar mot kylan bland blåhammarfjällen mellan Norge och Sverige. Under nyårsaftonen började ni vandringen upp över fjällen men överraskades av en ohygglig snöstorm som fick all organisation i armén att bryta samman. Du är befälhavare för ett kompani soldater bestående av 143 man från Hälsinglands regemente.

Du och din tjänare Fredrik kom i snöstormen bort från de andra i kompaniet och era hästar frös snart ihjäl. Ni irrade länge i mörkret innan ni sökte skydd för att försöka vila lite. När du vaknade i en snödriva var Fredrik borta och du var ensam. Du känner knappt dina fötter längre men letar förtvivlat i den mörka snöstormen efter någon annan. Du är själv inte ifrån Hälsingland utan är uppväxt på din familjs gods Liljeborg utanför Uppsala. Du har långa erfarenheter av krig framför allt i det sex år långa kriget mot Polen för tio år sedan.

Kristina Cedersvärd – 22 år

Din pojkvän, Mårten, är försvunnen, och allt är ditt fel. För tre veckor sedan fick du ett utbrott och skällde på honom för att han aldrig blev klar med sin uppsats, att han var så slarvig, inte visade något intresse för dig och hela tiden relativiserade din kristna tro. Du åkte hem till dina föräldrar och grät dig till sömns varje natt. Du inser nu hur egoistisk du har varit, men det är kanske för sent. När du kom tillbaka efter fem dagar var han försvunnen. Bilen, hans sovsäck och din klätterutrustning var borta. Du han aldrig ge honom den där gulliga Nalle Puh-muggen som du köpte och som du visste att han skulle ha tyckt om. Du anklagar dig själv för att han är försvunnen; om du bara hade lyssnat mer, försökt förstå honom, så skulle det här aldrig ha hänt. Han har nu varit försvunnen i drygt två veckor, och varken hans föräldrar, polisen eller hans kompisar vet var han är någonstans. Du är djupt deprimerad, men vet att du måste göra någonting för att hitta honom, det är ju ditt fel att han försvann till att börja med.

Du träffade Mårten när du nyss flyttat till Umeå, på Religion A-kursen för två år sedan, och ni fann snabbt varandra trots era olikheter. Han har inte alls din tro, är ganska slarvig och verkar inte riktigt veta vad han vill i livet, men han är också snäll, söt och omtänksam. Du älskar honom mer än något annat i ditt liv. Du, å andra sidan, har sedan länge vetat att du ska bli gymnasielärare i religion och idrott, har växt upp i ett tryggt, kristet hem i Jönköping, och tycker om att ha ordning och reda omkring dig. Du flyttade snabbt in i hans lägenhet, som ni också delar med Madde, hans gamla kompis. Du började raskt omvandla lägenheten från en studentlya till ett hem, trots visst motstånd - särskilt ifrån Madde.

Det senaste halvåret har Mårten pluggat Idéhistoria B, riktigt varför vet du inte, och troligtvis inte han heller. Hursomhelst har han den senaste tiden hållit på och skrivit en uppsats som aldrig verkade bli klar. Han började skriva om ett gammalt domstolsprotokoll från 1700-talet som han visst hittat någonstans. Det hela var visst om en soldat som menade sig vara en profet. Texten var i princip oläsbar, i alla fall för dig. Han bytte hela tiden frågeställningar och verkade glida bort från undersökningen om brevet. När ni skildes åt pratade han mest en massa konstigheter om samer, vad de nu hade med något att göra.

Du sitter nu i ert kök tillsammans med några vänner och bekanta till dig och Mårten som kommit på besök. Madde är förstås här, hon bor ju faktiskt i lägenheten också, även om du egentligen helst skulle se att hon flyttade. Varken hon eller Mårten vet att du vet om det, men ryktesvägen fick du reda på att de varit ett par i gymnasiet, något de aldrig berättat. Det har börjat kännas alltmer olustigt att Madde bor i lägenheten, vilket du diskret försökt påpeka.

Mårtens gamla barndomskompis, Magnus, är också här. Han är också orolig över Mårten och har kört hit från Örnsköldsvik för att försöka hjälpa till att hitta honom. Magnus är en rätt rejäl kille som verkar veta vad han vill, på så sätt mycket olik Mårten men det var kanske därför de passade så bra tillsammans när de var yngre. Han om någon känner Mårten, känns tryggt att han är här.

Ringo, eller Johan som han egentligen heter, sitter också han i köket vilket han gjort många gånger tidigare. Det är nämligen här ni brukar spela sällskapsspel tillsammans några stycken och Ringo brukar oftast vara med. Han är väl egentligen mest Mårtens kompis, de träffades på någon kurs, men du tycker att han är rätt trevlig men lite flummig.

Din bästis, Liv, som du träffade i studentkören skulle också försöka komma förbi idag, men hon har så mycket att göra på sin läkarutbildning.

Madelene "Madde" Siwertsson – 23 år

Mårten är borta och du hoppas att han inte hittat på något dumt. Du har alltid tyckt om honom, snäll på nåt sätt. Ni var ihop på gymnasiet i Örnsköldsvik, och har egentligen hängt ihop sedan dess. Ni flyttade till Umeå samtidigt, du för att plugga Geologi, och Mårten för att läsa Historia och Religion. Du har alltid varit den mer jordnära av er två, ha ha. Ni hyrde en trea på Pedagoggränd tillsammans, för även om ni inte längre var något par så var ni ändå goda vänner. Både han och du har haft förhållanden därefter, och för lite drygt ett år sedan flyttade hans flickvän Kristina in.

Ända sedan du var liten har du haft fler killkompisar än tjejkompisar, och du har alltid haft svårt för Kristina, då ni i princip är varandras motsatser. Sedan hon kom in i bilden har du inte fått en lugn stund; tidigare kunde disken få stå i en vecka, då varken du eller Mårten hade några problem med lite skit i hörnen. Du lever studentlivet fullt ut, tar dagen som den kommer, gillar att festa, och ser inga problem med att komma hem sent en tisdag och slockna på vardagsrumssoffan i overall. Men Kristina verkar tro att hon bara kan flytta in och börja bestämma över hur du ska leva ditt liv. Det stör du dig på rejält. Du retar dig också på hennes kristna moralpredikningar, själv är du ite särskilt religiös, men om du skulle vara det så föredrar du nog din storasysters Wicca-prylar framför Kristinas tråkige gamle Gud. Hon håller också hela tiden på att gnata på Mårten. Visserligen verkar han ha svårt att komma någonvart med sin uppsats, men det blir väl knappast bättre av att hon är på honom som en spyfluga? Du tyckte faktiskt att det var skönt när de började gråla riktigt ordentligt för tre veckor sedan, och Kristina åkte hem till sina föräldrar i Jönköping. Samma kväll hade du och några av dina kursare fest i din och Mårtens lägenhet, och eftersom Mårten verkade behöva piggas upp lite bjöd du honom på lite sprit. Det hela slutade med att du och Mårten hamnade i säng tillsammans. Det var ju lite oförutsett, men på sätt och vis ser du det som en seger mot Kristina, även om du inte sagt något till henne och skäms en del över att det blev som det blev. Det jobbigaste var dock att på morgonen när du vaknade i hans och Kristinas dubbelsäng var han borta, tillsammans med bilen och en massa campingutrustning. Till en början tänkte du att han kanske behövde lite tid för sig själv, men nu har han varit borta i nästan tre veckor, och varken ni, hans föräldrar eller polisen har hört något ifrån honom. Du är riktigt orolig för hans skull. Du har till och med, då du vetat hans lösen sedan gymnasiet, tjuvkollat hans hotmail-konto och han har inte loggat in sedan han stack.

Du sitter nu i ert kök tillsammans med några vänner och bekanta till dig och Mårten som kommit på besök. Du känner dig inte direkt frisk och kry, du var ute igår, men du kräktes i morse och sedan dess känner du dig bättre. Kristina är förstås här, men också Magnus och Ringo. Magnus känner du från gymnasiet, då han och Mårten alltid hängde tillsammans, vilket de verkar ha gjort ända sedan lekis. Han stannade dock av någon anledning kvar i Örnsköldsvik, den jävla hålan. Han tycker om att jobba på massafabrik och skjuta älg, vilket väl i och för sig är det enda roliga man kan göra där nere. En schysst kille, men lite tråkig kanske.

Ringo är en polare till Mårten som han träffade på en kurs i idéhistoria och har hängt en hel del med sedan dess. Han brukar alltid vara med när ni spelar TP och andra sällskapsspel. Han pluggar arkeologi och är väl rätt schysst även om han är lite flummig och konstig. Dessutom har han en ovana att spela gitarr. Du vet att han brukar röka på ibland vilket inte rör dig så mycket även om droger aldrig varit din grej. Ringo var med på festen strax innan Mårten försvann men du vet inte riktigt om han såg något.

Kristina verkar väldigt deppad, vilket ju går att förstå. Förr eller senare dyker säkert hennes polare Liv, en läkarstuderande upp, det brukar hon göra när Kristina behöver tröstas. Liv är rätt trevligt och har varit med och spelat spel hon också. Hon verkar dock rätt uppslukad av sin läkarutbildning.

Johan "Ringo" Svensson – 27 år

Din kompis Mårten är försvunnen, vilket är jobbigt. Du hoppas att han bara stuckit någonstans för att få vara för sig själv. Det skulle du ha gjort, i hans situation. Du är född och uppvuxen i Danderyd i Stockholm och man kan nog säga att du är du kommer ifrån en fin familj, något du inte alls trivs med. Danderyds borgerligt konformistiska villaområden kändes tidigt som en kvävande tvångströja för din fria själ. Du bestämde dig efter gymnasiet att du behövde luftbyte och pluggade en kurs på Färnebo folkhögskola som innehöll en lång studieresa i Chiapas, Mexico. Därefter backpackade du runt lite i latinamerika, sög in den revolutionära stämningen och rökte en väldans massa majja.

Efter sydamerikavistelsen kom du åter hem till Sverige, på dina föräldrars begäran, men du vägrade flytta hem till Danderyd igen så du började plugga arkeologi i Umeå. Du har alltid tyckt om gamla prylar och efter att ha sett Machu Picchu med egna ögon får man lite mersmak. Dina arkeologistudier går rätt bra även om du haft en del studieuppehåll och ansamlat en del rester. För närvarande håller du på att skriva en C-uppsats om symbolik på riktigt gamla fynd från norra Europa. Det du själv tycker är mest spännande är inristade små geometriska symboler på ett stycke flinta som hittats i den berömda Varggrottan i Finland. Att tänka på att en människa för 120 000 år sedan ristat kanske symbolerna med en medveten tanke är svindlande. Du har även sett liknande ristningar på en 4000 år gammal valrossbete från Grönland, vilket du tycker är väldigt spännande. Tänk hur lika människor är genom historien, nästan som om det fanns någon sorts eviga arketyper inbäddade i den mänskliga hjärnan. När du tänker efter verkar livet under jägar/samlar-stenåldern vart mycket softare än dagens jäktade materialistiska samhälle. Inte lika mycket krav och stress, inte lika mycket stelhet och en närhet till naturen som vi idag knappast kan föreställa sig. Hela världen var mer i balans och människan levde som hon var menad att leva, i frihet.

Uppsatsen kan dock vänta nu när Mårten är försvunnen. Han är en bra kompis som du träffade på en kurs i idéhistoria, Myt, magi och ockultism 5 poäng. Ni har hängt tillsammans en hel del det senaste året och du har ofta varit hemma hos honom och spelat sällskapsspel med några andra. Han försvann efter ett bråk med sin flickvän, Kristina, för typ tre veckor sedan. Kristina stack visst iväg hem till sina föräldrar och bölade efter bråket och Mårten satt och gnällde på henne hela kvällen på en fest ni var på. Till råga på allt såg du Madde följa med honom in på hans och Kristinas sovrum samma kväll när de trodde att ingen såg. Följande morgon var han visst försvunnen, och han har inte hörts av sedan dess.

Ni sitter nu några stycken hemma i deras lägenhet. Madde är ju där, då hon faktiskt delar lägenhet med Kristina och Mårten. Madde och Mårten verkar ha varit kompisar sedan gymnasiet, och Kristina, Mårtens flickvän, flyttade in för drygt ett år sedan, när de blev ihop. Kristina är en pryd och skötsam, närmast pedantisk, tjej, medan Madde är lite stökig och gillar att festa, precis som du. Här vid köksbordet sitter också Magnus, Mårtens gamla barndomskompis från Lycksele, som du knappt vet någonting om.

Någon som du också tror kan komma förbi är Kristinas kompis, Liv, om hon kan slita sig från sina läkarstudier. Hon har varit med vid några tillfällen när du, Mårten, Kristina och Madde spelat sällskapsspel tillsammans, vilket ni brukar göra åtminstone någon gång i veckan.

Magnus Blom – 24 år

Du och Mårten har alltid varit kompisar, ända sedan ni lärde er prata eller kanske till och med tidigare. De flesta kompisar brukar växa ifrån varandra under uppväxten men ni har i stort sätt hängt ihop, trots att ni är rätt olika eller på grund av detta. Mårten har alltid varit en påhittig men oorganiserad bokmal med en osannolik förmåga att ställa till det för sig medan du är stabil och praktiskt lagd. I skolan så var det alltid du som fick hjälpa honom mot potentiella mobbare och liknande men å andra sidan var det nästan alltid han som kom på häftiga idéer om vad man kunde göra. Medan Mårten och hand fd flickvän Madde flyttade från er hemstad Örnsköldsvik, till Umeå för att studera, så stannade du och jobbade på massafabriken i Domsjö. Ett tag så funderade du på om du också skulle flytta och studera vidare men insåg att du trivdes rätt bra med att stanna hemma och jobba inom industrin. På fritiden pysslar du för närvarande mest med naturfotografi, hemvärnet, jakt och fiske. Du tycker om att vara ute i naturen. Tidigare spelade du lite innebandy men har inte längre riktigt tid pga ditt nuvarande arbetsschema.

Du har hållit kontakten med Mårten och blev riktigt orolig när du hörde av Madde att han försvunnit efter ett gräl med hans nya flickvän Kristina. Det var för typ två veckor sedan tror du och han har inte hörts av sedan dess. Kristina verkar vara en bra tjej för Mårten; lugn, stabil och ordningsam. Rätt snygg också. Du kan förstå om det skär sig ibland men undrar var han har tagit vägen.

Då du ändå var i Umeå för en fackutbildning med Pappersfacket tänkte du passa på att höra dig för om Mårten. Det är den 5 juni, du är ledig de närmaste fyra dagarna, och sitter nu hemma hos Mårten, Kristina och Madde. Madde och Mårten fortsatte att vara kompisar efter att de slutade vara ett par och de delade lägenhet innan Kristina kom in i bilden. Du undrar om hon vet om att de var ihop på gymnasiet.

Madde är annars schyst även om hon är lite slarvig och gapig ibland. Du har känt henne sedan gymnasiet men vet inte så mycket om vad hon gör nuförtiden.

Liv Norman – 25 år [extrakarakter]

Du tycker om ben; deras uppbyggnad, funktion och utseende. Ben har nästan alltid fascinerat dig, ända sedan du bröt din handled i en pulkaolycka när du var fem år, varför det inte är så underligt att du nu nästan är färdig ortoped. Ditt examensarbete är klart och godkänt, endast en liten kort påbyggnadskurs kvarstår i höst och du har fått vinkar om att det nog ska gå att få en forskarplats sedan. För en gång skull känner du att du kan slappna av från studierna. Du kan det mänskliga skelettet utan och innan och har även läst några poäng allmän paleontologi. I din lägenhet har du en ganska stor bensamling vilket många tycker är lite morbitt. Tyvärr så har du dock inga människoben.

Du står nu utanför din kompis Kristinas dörr och ska just ringa på. Du träffade henne i studentkören för två år sedan och har hållit kontakten sedan dess. Då du tycker mycket om sällskapsspel har du varit hemma hos henne och spelat några gånger tillsammans med hennes pojkvän Mårten, deras lägenhetskompis Madde samt en kille som kallas Ringo.

Orsaken till att du står utanför Kristinas dörr är att du tänkte att hon kunde behöva lite tröst. Hennes pojkvän, Mårten, är nämligen försvunnen sedan drygt två veckor. Han stack iväg efter ett gräl med Kristina och ingen har hört av honom sedan dess.